

Innehållet i veckans Nyhetsbrev

- ”Ur medborgarnas geografiska synvinkel är likvärdighet och rättvisa inte synonymer” – Katajamäki kommenterar rapport
- ”Österbotten kunde stå för tredjedel av vindkraftsproduktionen i landet och vara självförsörjande på el” – konsultfirma Ramboll
- Är kulturmiljöer en guldsko eller kanonföda? – YTR:s nätkolumn
- Hur kan vi utveckla det finlandssvenska nätverksarbetet för landsbygdsutveckling? – nätverksenheten kallar till träffar
- Livlig diskussion under första *Landsbygds-rådslaget*
- Läs även detta: **Liten västerbottnisk by värsting i digitala världen* **Ann-Sofi Backgren valdes till första vice ordförande för gränsregionförbundet AEBR* **Europeiska nätverket ARC håller konferens i Bryssel för att anta ett gemensamt dokument för en alternativ CAP-reform* **Qvarkenfood ordnar info- och studieresa till Västerbotten* **Bokaktuella Kristina Mattsson föreläser i Vasa om sin resa genom både döende och välmående svensk landsbygd*

Cit: ***”Bakom vardagligt gnissel om småsaker på tidningarnas spalter gömmer sig en glad positiv spiral för Vasaregionen. Företagen drar ungt folk till regionen; unga familjer gör regionen intressanta för service och handel; invandrare skapar trivsel och mångkulturalitet, som ytterligare gör regionen intressantare – och alltsammans skapar bättre idéer som kommande företag kan baseras på.”***

Rektorn för Vasa yrkeshögskola Tauno Kekäle om att Vasaregionen med sin dynamik (”Nordens största energikluster”, tvåspråkigheten och den stora mängden inflyttare med olika bakgrund, samt att staden Vasa är en av landets studenttätaste) kommer att finnas bland de fem mest intressanta regionerna i Finland 2040 (Vasabladet 31.10).

”Det finns en speciell anda i de byar som ligger lite ute i periferin. Jag vågar nästan påstå att ju längre bort från centrum man kommer, desto större är sammanhållningen och viljan till gemensamt frivilligt arbete.”

Redaktören för Österbottens Tidnings Superlokalt Margaretha Sundkvist som anser att Småbönders, Årets by i svenska Österbotten 2008, är ett gott exempel på det, bl.a. genom att man kämpar vidare för att bevara både den kommunala och den privata servicen (Österbottens Tidning/Superlokalt 22.10).

”Medborgarinstitutet behövs verkligen på landsbygden där det finns ett mera sparsamt utbud av andra offentliga utbildnings- och kulturinstitutioner.”

Korsholms vuxeninstituts tidigare rektor och undervisningsråd Alice Lillas om att det

i regeringens budgetförslag för 2011 inte finns någon ändring i finansieringsgrunderna för medborgarinstituten, vilka behandlas synnerligen olika beroende på om ägaren är tätorts- eller glesbygdskommun (Vasabladet 30.10).

”UR MEDBORGARNAS GEOGRAFISKA SYNVINKEL ÄR LIKVÄRDIGHET OCH RÄTTVISA INTE SYNONYMER” – KATAJAMÄKI KOMMENTERAR RAPPORT

Rapporten från riksdagens framtidsutskott är viktig: välfärdsstatens framtid är osäker – befolkningens åldrande, ekonomisk osäkerhet och mindre resurser kommer att hota välfärdsstatens premisser. Prognosen är allvarig och före riksdagsvalet skulle partierna kunna presentera trovärdiga visioner om välfärdens framtid i Finland, vilket är viktigare än att framföra populistiska inlägg om språk, immigration eller könsneutrala äktenskap. I rapporten granskar man dock välfärdsstaten generellt, alldeles som om välfärdens strukturer och förutsättningar skulle vara likadana från Hangö i söder till Utsjoki i norr. I verkligheten har vårt land stor areal, liten befolkning, små centra och stor landsbygd. Medborgarnas vardag finns i denna geografiskt varierande verklighet och inte i välfärdssystemets makrovärld. En svag uppmärksamhet på medborgarnas geografiska bosättning och antagandet att likvärdighetsprincipen är problemfri, kan leda till orättvis praxis ur individens synvinkel, som t.ex. framtidsutskottets vädjan om större bas för befolkningsmängden för hälsovården och ett mekaniskt strävande efter större serviceenheter. Tillämpar man inom hälsovården likadan logik om stora enheter överallt, betyder detta, särskilt på kärnlandsbygden och i glesbygden, att medborgarnas avstånd till basservice blir längre och att otryggheten ökar. Ett bättre mål skulle vara att maximera servicens rörlighet till människor och t.ex. utrusta kommunernas och statens servicebilar med kvalificerad vårdpersonal. Man borde lära sig att tänka på ett nytt sätt: *”Ett rättvist bemötande av individen förutsätter kritisk granskning enligt likvärdighetsprincipen. Rättvisa utspinner inte sig från standardisering utan från differentiering. Om man utgår från medborgarnas geografiska synvinkel, är likvärdighet och rättvisa inte synonymmer”*. I några delar av landet kunde man ordna basservicen med hjälp av stora regionkommuner, i andra delar med hjälp av enhetliga landskap och särskilt i östra och norra Finland med hjälp av statens serviceområden, vari kommunernas uppgiftsområde skulle vara ganska liten i den sista modellen. Inom alla alternativen skulle det vara mycket viktigt att utveckla nya modeller för lokal demokrati, så att medborgarna skulle kunna påverka närservicens öde mycket effektivare än i dag. I nuläget är tillämpliga modeller för lokal demokrati alltför svaga och kosmetiska. *Uppgifterna är hämtade ur en något längre artikel i Vasabladet (26.10), vilken skrivits av professorn i regionalvetenskap vid Vasa universitet, Hannu Katajamäki, som tillika är landsbygdsprofessor.*

”ÖSTERBOTTEN KUNDE STÅ FÖR TREDJEDEL AV VINDKRAFTSPRODUKTIONEN I LANDET OCH VARA SJÄLVFÖRSÖRJANDE PÅ EL” – KONSULTFIRMA RAMBOLL

Om förutsägelsen slår in, kommer landskapet Österbotten på den finländska västkusten att år 2030 förfoga över hela 30 procent av landets vindkraftsproduktion, och där landskapet i så fall skulle vara självförsörjande på elektricitet, åtminstone på årsbasis, och ha mellan 500 och 600 vindkraftverk – vart och ett med en effekt på tre megawatt. Det här uppskattar konsultföretaget Ramboll. I dag ligger vindkraftskapacitet i Finland på 143 megawatt. För att nå målet på 2 000 megawatt år 2020, skall det till mellan 50 och 70 nya kraftverk per år. Strategin bildar bas för den topp 28-lista som konsultföretaget har presenterat offentligt, och som sätter etableringsområden i prioritetsordning. Utredningen kommer att ligga till grund för en aktuell revidering av landskapsplanen visavi förnybara energikällor. I Österbotten debatteras just nu livligt om hur vindkraftsetableringen skall gå till och hur de

ekonomiska riskerna och intäkterna från vindkraften skall fördelas mellan kraftbolag och markägare. I debatten figurerar bland annat en modell som har tillämpats i Sverige och som går ut på att alla markägare inom ett vindupptagningsområde får dela på ett arrende på 3-4 procent av priset på bruttoproduktionen, där markägare som vill även har rätt att investera i vindkraften. Landskapsdirektören på Österbottens förbund Olav Jern har föreslagit att nyttan och olägenheterna med vindkraften regleras i någon form av vindkraftsförrättningar i stil med de förrättningar som tillämpas inom lantmäteriet, medan kraftbolaget EPV har egna andelslagsmodeller. De berörda ministrarna, bostadsminister Jan Vapaavuori och näringsminister Mauri Pekkarinen, har inte kunnat uttala sig om några nationella riktlinjer, om vilken väg som vore bäst att gå. Vapaavuori på miljöministeriet och Pekkarinen på arbets- och näringsministeriet kommer också att koppla in jord- och skogsbruksministeriet på frågan, men någon tidtabell för arbetet finns inte. Utan statliga subventioner går det inte att få lönsamhet i vindkraften, men regeringens beslut om särskilda inmatningstariffer väntas dock påskynda investeringsbesluten. Det stora intresset för vindkraft i Österbotten beror delvis på att landskapet har ett energikluster, bestående av flera olika företag som samarbetar i nätverk. Nyligen offentliggjordes att tre olika Vasaföretag, VNT Management, the Switch och Veo, är med och utvecklar ett vågkraftverk i Riga. Intressenterna bedömer att vågkraften kommer att bli ett komplement till vindkraft och att det i framtiden kommer att finnas parker med både vind- och vågkraft. Just därför startas i Österbotten regionala projekt som tar sikte på att tillvarata kringeffekterna av etableringarna, t.ex. projektet Biowind i Sydösterbotten, som finansieras till 70 procent av EU och till 30 procent av de berörda kommunerna, kartlägger lokala leverantörer som kan dra nytta av vindkraftsbyggen och andra energiinvesteringar. Det kan vara grustransporter, byggarbeten, materialköp, samt kost och logi. *Uppgifterna är från en längre artikel, skriven av Kenneth Myntti, i Gränsbrytning – Nyheter om regioner och regional utveckling i Norden (16/2010).*

ÄR KULTURMILJÖER EN GULDKO ELLER KANONFÖDA? – YTR:S NÄTKOLUMN
Kulturmiljöer har under århundraden formats genom samverkan mellan människan och naturen. De indelas vanligtvis i fyra huvudtyper: kulturlandskap, byggnadsarv, vårdbiotoper och fasta fornminnen – typer som många gånger blandas och överlappar varandra. En kulturmiljös värde kan betraktas som landsomfattande, landskapsomfattande eller lokalt, där objekten av landsomfattande värde har genomgått en uttömmande inventering. Det finns goda offentliga förteckningar över dessa. Största delen av de värdefulla kulturmiljöerna i Finland finns på landsbygden och inbegriper t.ex. traditionella odlingslandskap, gamla ängar och hagar, fornminnen, historiska vägar, enskilda byggnader och byggnadsgrupper, samt små byar och även kyrkbyar. Grunden för kulturlandskapets finns i odlingslandskapet, i öppna åkrar och ängar. Odlingslandskap som är typiska för respektive område, är i synnerhet värda att spara och slå vakt om. Ett odlingslandskap vårdas bäst genom att man fortsätter med de näringar som har gett upphov till och format landskapet. Eftersom bete nästan har gått till historien, är vårdbiotoper, såsom ängar, vallar och hagar, i behov av restaurering och skötsel, ifall man vill bevara även denna typ av arv. Det mest kännetecknande bland kulturmiljöerna är den byggda miljön, d.v.s. byggnader och konstruktioner. Värdefulla bostadshus är såväl herrgårdar som backstugusittares stugor, där de lokala särdragen når ända ner till byanivå. Österbottniska byar utmed ådalarna är nästan de enda intakta byar som har bevarats. På landsbygden finns dessutom näringsanknutna kulturmiljöobjekt som har blivit sällsynta, t.ex. miljöer som uppkommer genom vattentrafik, flottning, sågindustri, mejerinäring, tegelindustri, järnframställning och välvda landsvägsbroar av sten. Det finns överlag mycket få kulturmiljöer kvar som berättar om landsbygdsnäringarnas största blomstringstid. Det är nödvändigt att identifiera, inventera och värdera lokalt värdefulla kulturmiljöer, för att

man ska kunna beakta dem i planeringen av markanvändningen och kunna vårda dem på ett planmässigt sätt. Ett regionalt kulturmiljöprogram är ett gott redskap för detta ändamål, vilket skulle behövas i varje kommun. Utöver att vi värnar om värdefulla objekt, borde vi även fästa större vikt vid vården av den ”vardagliga” kulturmiljön på landsbygden, t.ex. kräver byggnader som håller på att förfalla vid bygatan, samt vägrenar och insjövyer som växer igen, kontinuerlig och regelbunden skötsel. Man frågar ofta vad för glädje omaket med de bevarade kulturmiljöerna skulle medföra? Kulturmiljöerna är i bästa fall enastående, unika kännetecken för kommunen, genuina varumärken, något som inte kan köpas i en butik eller rekonstrueras. Man bör bevara dem med visdom, sköta dem med omsorg och använda dem med stolthet. Kulturturism är den snabbast växande turismsektorn i vårt land, men sammanhängande kulturmiljöer är ännu inte några dragplåster i kommunerna, även om det skulle finnas anledning till detta. *Texten ”Kulturmiljöer – guldko eller kanonföda?” för november månads nätkolumn har skrivits av Heikki Kukkonen som är docent och ordförande för Landsbygdspolitiska samarbetsgruppens (YTR:s) temagupp för medborgarorganisationer. På YTR:s hemsida finns den fullständiga texten att läsas på adress http://www.landsbygdspolitik.fi/sv/information/natkolumner/kulturmiljoer_guldko_eller_kanonfoda.html.*

HUR KAN VI UTVECKLA DET FINLANDSSVENSKA NÄTVERKSARBETET FÖR LANDSBYGDSUTVECKLING? – NÄTVERKSENHETEN KALLAR TILL TRÄFFAR

Arbetet med att förverkliga landsbygdsutvecklingsprogrammet för Fastlandsfinland och för landskapet Åland 2007- 2013 har nått halvvägs. Landsbygdsnätverksenheten har som uppgift att sprida kännedom om de här programmens möjligheter och att presentera vilka resultat som uppnåtts. Ett genomgående tema i programmen är nätverk och nätverksbildning. För att sprida information om vilka tjänster nätverksenheten kan erbjuda och för att diskutera samarbete bland de finlandssvenska aktörerna, samt för att få respons från aktörerna på fältet, har så nätverksenheten beslutat kalla aktörerna till informations- och diskussionstillfällen kring landsbygdsutvecklingsprogrammen och nätverksarbete. *Hur ser samarbetet ut bland aktörerna? Hur kan vi utveckla vårt nätverksarbete? Hur kan vi tillsammans utveckla samarbetsformer? Känner vi tillhörigheten i det finländska landsbygdsnätverket?* Frågeställningarna är många, men det kan även möjligheterna vara. Den första nätverksträffen i en serie av fyra hålls 10.11.2010 på Luckan, Simonsgatan 8, i Helsingfors. Övriga svenskspråkiga träffar kommer att hållas i Åboland, Österbotten och på Åland. *Uppgifterna är från landsbygdsnätverksenhetens nyhetsbrev (29.10), som även innehåller information om kampanjen Voimistuvat kylät – Byar med livskraft. Aktuella regionala träffar som kampanjen håller nu är i Nordkarelen 12-13.11 och i Kymmenedalen 19-20.11. Nätverksenhetens senaste nyhetsbrev kommer att så småningom finnas på webbplatsen <http://www.landsbygd.fi/sv/>.*

LIVLIG DISKUSSION UNDER FÖRSTA LANDSBYGDS-RÅDSLAGET

Det diskuterades friskt under första *Landsbygds-rådslaget* i Vasa 25.10. Man formulerade snabbt problemen för att hitta en väg framåt för landsbygden. Utgående från de inledande diskussionerna indelades problemen i sju grupper: Invandrare till landsbygden, Balanserad kommunalutveckling (byar emellan, kvinnligt/manligt), Vägar/kollektivtrafik, Närproducerad mat, Kommunikationsproblem: kulturer/myndigheter, ”Platsbaserad politik”: lokalt inflytande, kommunikation och Välfärdssamhället drar sig tillbaka. Ansvarsområdet kanaliserades till kommunen, församlingen, byn, föreningar/tredje sektorn, företagen och staten. På plats fanns representanter från så gott som samtliga områden. Arrangörer var Svenska Temagruppen inom YTR och Aktion Österbotten rf.

Syftet med Landsbygds-rådslagen är att plocka ut de viktigaste problemen i respektive region och komma överens om hur vi skall tackla dem. Det var under den finlandssvenska

Landsbygdsriksdagen i Borgå 25-26.9 som riksdagsledamot Mats Nylund utlovade regionala träffar runt om i Svenskfinland i syfte att följa upp resolutionen från Landsbygdsriksdagen. Rådslagen fortsätter under hösten och vintern/våren.

LÄS ÄVEN DETTA

Liten västerbottnisk by värsting i digitala världen

Tack vare ett bredband med gigacapacitet har byn Vindelånäset i Vindelns kommun, Västerbottens län blivit en värsting i digitala världen. "Mina barn säger att de ska komma hem och ladda ned filmer, för jag får snabbare bredband än de har i Umeå", säger Marlen Eliasson. "Det är helt otroligt. Vi har väntat länge på det här. Nu blir byn ännu mera attraktiv att flytta in i för barnfamiljer", säger å sin sida Thomas Hägglund. Vindelånäset är en avsides by på ca 100 personer, som har en krokig väg och som mestadels ligger i mobilskugga och utanför trådlösa nätverk. Men nu kopplar man in värsta bredbandet i länet, kanske till och med i hela Europa. Fast redan nu är byn mellan Vindeln och Botsmark populär med flera unga familjer som flyttat in de senaste åren. Det finns inte en ledig fastighet för tillfället, varav 27 av de 40 fastighetsägarna har anslutit sig till bredbandet. Det är bättre än förväntat med tanke på att anslutningsavgiften är 28 500 kronor. Enligt Hägglund har många äldre insett, att även om de inte själva tror sig ha så mycket nytta av det, så är bredbandet en investering för framtiden och höjer fastighetens värde. Det är Tavelstö ByaNät som förser byn med bredband. Nätet har tidigare byggts ut i ett 70-tal byar i Tavelstöbygden och Rödåbygden, samt norra delarna av Vännäs. Man har runt 650 anslutna fastigheter. Projektledaren för byanätet Göran Sundqvist säger att hastigheten till en början är 100 megabit ut till fastigheterna, men att stamnätet är dimensionerat för en gigabit mellan noderna i alla byar och ned till Umestan. *Uppgifterna (från 22.10) är från en artikel, skriven av Tom Juslin, i Västerbottens-Kurirens nätupplaga och finns att läsas i sin helhet under adressen <http://www.vk.se/Article.jsp?article=387992&category=385>. Tavelstö ByaNät finns på adressen <http://www.tavelsto.se/tavelnet/>. "Tavelstö är välkänt för oss och en inspirationskälla till byggandet av Hindersby fibernät", meddelar teknologie doktorn i datateknik Nisse Husberg. De hade nämligen Sverige och Norrland som förebild då de började.*

Ann-Sofi Backgren valdes till första vice ordförande för gränsregionförbundet AEBR

Ann-Sofi Backgren från Korsnäs och ledamot av landskapsstyrelsen vid Österbottens förbund valdes till första vice ordförande för Europeiska gränsregionförbundet AEBR (Association of European Border regions) vid organisationens generalförsamling i Dunhalk, Irland 21.10 (gränsregion Irland/Nordirland). Backgren har tidigare fungerat som nordisk vice ordförande, men är alltså nu AEBR:s första vice ordförande. De övriga vice ordförandena har ingen rangordning, utan de befinner sig alla inbördes på samma nivå. Huvudtalare under generalförsamlingen var EU-kommissionär Johannes Hahn (regionalpolitik), som lyfte fram gränsregionernas roll i Europa då det gäller EU 2020-tillväxtprogrammet. AEBR, som har ca 100 gränsregioner i Europa, firar nästa år sitt 40-årsjubileum. Huvudkontoret ligger i Gronau, Tyskland, i gränsregionen till Holland. Organisationen har lobbat för att det skall finnas finansieringsinstrument för att främja gränsregionernas utveckling. Ett viktigt program utgör den Territoriella Agendan som är en del av EU:s strukturfondspolitik och finansieringsprogram såsom Interreg. *Mer om generalförsamlingens möte på Irland finns på AEBR:s hemsida under adressen http://www.aebr.eu/en/news/news_detail.php?news_id=40.*

Europeiska nätverket ARC håller konferens i Bryssel för att anta ett gemensamt dokument för en alternativ CAP-reform

Efter två konsultationsrundor inom nätverket ARC (Agricultural and Rural Convention)

kommer ARC-medlemmar och -anhängare att träffa en överenskommelse om nätverkets dokument *Communication of Civil Society to the EU on the Future of Agriculture and Rural Policies*. Det här är det viktigaste steget för nätverket ARC, som består av europeiska tankesmedjan "Groupe de Bruges", nätverket för hållbar landsbygdsutveckling "Forum Synergies" och europeiska skolan för journalister IHECS. Målet är att erbjuda ett strakt gemensamt och livskraftigt alternativ till CAP-reformen. Konferensen hålls i Bryssel 4-5.11. *Uppgifterna (på engelska) är från ARC:s hemsida och finns med länk till anmälan under adressen <http://www.arc2020.eu/conference.php>.*

Qvarkenfood ordnar info- och studieresa till Västerbotten

Projektet Qvarkenfood (Livsmedel i Kvarken) ordnar en informations- och studieresa för livsmedelsföretagare till Västerbotten 9-10.11. Föreläsningar, presentationer och företagsbesök, tolkat till finska, står på agendan. Företagsbesöken görs bl.a. hos Ostens Lager, Västerbottensost, Toppchark och Hällnäs Handelsträdgård. Elin Bäckman från Konsum Nord föreläser om hur deras företag med ca 80 butiker har lyft fram de regionalt producerade livsmedelsprodukterna. Man får även info om NU-märkning (lokalt producerat). Den som vill delta i info- och studieresan, kan resa med projektet Qvarkenfood som ordnar en bussresa till evenemanget. *Mer info och anmälningsuppgifter, anmälan senast 3.11, finns under webbadressen [http://www.dynamohouse.fi/assets/files/Vasterbottenstudieresa\(1\).pdf](http://www.dynamohouse.fi/assets/files/Vasterbottenstudieresa(1).pdf). Projektet Qvarkenfood (<http://www.dynamohouse.fi/index.php?id=113>) riktar sig till livsmedelsföretag med en vilja att utveckla branschen, produkterna, marknadsföringen, samarbetet och företagandet, med samarbetet mellan företagen i området som prioritet ett. Det praktiska samarbetet kan ske genom olika gemensamma branschöverskridande eller branschspecifika aktiviteter.*

Bokaktuella Kristina Mattsson föreläser i Vasa om sin resa genom både döende och välmående svensk landsbygd

Nu finns möjlighet att höra författaren och journalisten Kristina Mattsson från Sverige berätta om sin resa genom både döende och välmående svensk landsbygd. I sin senaste bok *Landet utanför* tecknar Mattsson en angelägen bild av en nära förestående framtid: samhället utan landsbygd. År 2008 bestod jorden för första gången av fler stadsbor än landsbygdsbor. Är detta frågan om en oåterkallelig trend som kanske är en fortsättning på människans sociala evolution från grotta till hyddor, från jägare till odlare och nu från odlare till urban självförverkligare? I dag bor 84 % av Sveriges invånare i tätorter som upptar dryga procenten av landets yta. Hur kommer det sig att vissa hålor på landsbygden blomstrar, medan de flesta andra halkar efter? EU:s direktiv menar att små döende bruksorter med åldrande befolkning skall vända sin trista utveckling helt själv, för miljardsubventionerna har en helt annan adress. Är vårt enda hopp att holländare och tyskar (i Finland också ryssar) flyttar till våra byar, och stannar de året om? Men avfolkningen påverkar också demokratin. Snart är majoriteten av riksdagsledamöterna från något storstads-län. Hur skall landsbygden då göra sin röst hörd? Hur är det med energitillgångarna? Kan landsbygden överleva tack vare dem i form av vattenkraft, vindkraft och virke eller kommer kineserna i framtiden att köpa upp vår glesbygd för att plantera energiskog överallt utanför städerna? Livet på landet har utvecklats snabbt och det finns ingenting som tyder på utvecklingen skulle sakta i. Frågan är om det blir en positiv eller negativ utveckling och kan/bör vi påverka utvecklingen? Hur är det hos oss – Kommer Österbotten att bli en del av landet utanför? Efteråt är Mattsson redo att diskutera problematiken ur ett finländskt/österbottiskt perspektiv. Seminariet hålls 18.11 kl. 18 i Silverias auditorium, Vasa. *Anmälan görs senast 12.11 till Britt-Marie Norrgård på mobil 0400 124 947 eller per e-mail britt-marie@aktion.fi. Uppgifterna är från Aktion Österbotten*

rf:s nyhetsbrev (oktober 2010), som även tar bl.a. upp info från Kustaktionsgruppen, Föreningsfestivalen och den finlandssvenska Landsbygdsriksdagen, Svenska föreningen i Östermyra och EU Rural Cooperation Fair Edinburgh. Aktions senaste nyhetsbrev finns under webbadressen <http://studieframjandet.huset.fi/files/Nyhetsbrev%202%202010.pdf>.

VAD HAR HÄNT?

Skriv ner några rader om vad som är på gång i er region eller organisation och som kan vara av allmänt intresse för alla!

Nyhetsbrevet, som utkommer en gång i veckan med Svenska Temagruppen (SveT) inom Landsbygdspolitikens samarbetsgrupp (YTR) som samarbetspart, sänds till Byaservice samarbetsgrupp, nyckelpersoner d.v.s. de som representerar Byaservice i olika centrala organ, projektledare som jobbar inom Byaservice, de lokala aktionsgrupperna, de regionala byaorganisationerna och till olika personer/organisationer med anknytning till landsbygdsutveckling. Alla som har något att informera om, skickar in sina bidrag till e-mailadress: kenneth.sundman@studiecentralen.fi. Skriv mycket kort och undvik bilagor. Hänvisa hellre till webbsidor för mer info.

Nyhetsbrevet kan även läsas på Svensk Byaservice hemsida, www.bya.net. Vill du komma med på vår sändlista, sänd då mail till adressen kenneth.sundman@studiecentralen.fi. Ifall någon inte vill ha Nyhetsbrevet i fortsättningen, meddela till samma e-mailadress ovan.
